

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Na Výsledku I 1523/3, 140 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a
zemědělství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osoby
zúčastněné na
řízení:

CPI BYTY, a. s., IČO 05327776,
sídlem Vladislavova 1390/17, 110 00 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2016, č. j. 2035/ZPZ/2016/ODP-416,
JID 12973082016/KUUK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství,
ze dne 19. 8. 2016, č. j. 2035/ZPZ/2016/ODP-416, JID 12973082016/KUUK, a
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, ze dne 5. 2. 2016, č. j. OŽP/75720/K2015/7/Nov, se **pro vady řízení zrušují** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2016, č. j. 2035/ZPZ/2016/ODP-416, JID 12973082016/KUUK, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, ze dne 5. 2. 2016, č. j. OŽP/75720/K2015/7/Nov, kterým bylo společnosti CPI BYTY, a. s., povoleno dle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“) pokácení 1 exempláře pajasanu žláznatého, rostoucího na pozemku p. č. 591 v k. ú. Ústí nad Labem. Současně navrhl žalobce zrušení i výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí. Rovněž požadoval přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť z odůvodnění rozhodnutí nelze zjistit, jak se správní orgán postavil k tvrzením žadatele ohledně důvodů k pokácení stromu, jak vyhodnotil estetické a funkční hodnoty dřeviny a na základě jakých skutečností zhodnotil důvody žadatele k pokácení jako opodstatněné a závažné. Žalobce zdůraznil, že prvostupňový orgán estetickou a funkční hodnotu předmětného stromu vůbec neposuzoval a pouze uvedl, že je nízká. Takový závěr nemá dle žalobce oporu ve správním spise. Estetická ani funkční hodnota stromu nebyla posouzena na základě jasné a přesvědčivé metodiky hodnocení, a dle žalobce je tak žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalobce zdůraznil, že předmětný strom má nepochybně funkční hodnotu ekologickou, hygienickou a izolační. Míra a důležitost těchto funkcí měla být správními orgány přesvědčivě zhodnocena.
3. Současně žalobce trval na tom, že nebyl dán závažný důvod pro pokácení předmětné dřeviny, neboť ničení základů domu nebylo nijak posuzováno a nevhodné vysazení samo o sobě nemůže být závažným důvodem pro pokácení dřeviny, pokud se nepojí s dalšími negativními vlivy.
4. Dále žalobce namítal, že prvostupňový orgán neumožnil žalobci účast na místním šetření a ani jej nevyrozuměl o tom, že místní šetření proběhlo. Žalobci rovněž nebyla dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Žalobci bylo doručeno pouze oznámení o zahájení řízení a následně samotné prvostupňové rozhodnutí.
5. Po podání odvolání žalobce provedl místní ohledání a dospěl ke zcela odlišným závěrům než správní orgán v rámci místního šetření. Na stromu jsou sice rány po vyvětvení, ale ty

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jsou již zavalené. V koruně stromu byly pozorovány tři suché větve (druhého a třetího řádu), nicméně tyto uschly v důsledku fyziologického procesu stromu, kterým se zbavuje nepotřebných větví. Větve nezasahují do fasády domu a strom nebyl napaden škůdci ani jinak poškozen. Dle žalobce do základů drobných staveb (nikoli domu) zasahoval jiný strom, který byl pokácen před zahájením tohoto řízení. Dle žalobce rovněž dotčená zídka neplní žádnou funkci a hodnota stromu přesahovala hodnotu zídky mnohonásobně. Žalobce poukázal na skutečnost, že prvostupňový orgán v záznamu z místního šetření dovodil, že strom prosychá, ze záznamu o místním šetření však není zřejmé, zda správní orgán pozoroval obvodové prosychání, suché větve nižších řádů či vyšších řádů, či snad suché koncové větve ve špičce koruny. Dle žalobce však strom neprosychá.

6. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí mimo jiné konstatoval, že na pozemku není dostatečný prostor k umístění náhradní výsadby a že v rámci vnitrobloku již je dostatečný počet vzrostlých dřevin, ačkoliv k tomuto závěru není žádná opora ve spisovém materiálu.
7. Následně žalobce rozsáhle polemizoval s tvrzením prvostupňového orgánu, že pajasan je invazivní dřevinou, obsaženým ve vyjádření k podanému odvolání.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný trval na tom, že funkční a estetický význam dřeviny byl vyhodnocen při místním šetření a je zachycen v protokolu z místního šetření, kde je uvedeno: „funkční i estetická hodnota nízká“. Toto hodnocení vychází ze zjištění učiněných na místě a zaznamenaných v protokolu – malá vzdálenost od domu, vylámané větve, rány po vyvětvení, kalus, zasahuje do oken a fasády. Zjištěné skutečnosti jsou uvedeny v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a jsou dle žalovaného dostatečnou oporou pro závěr o nízké funkční a estetické hodnotě dřeviny. Závažným důvodem pro kácení stromu bylo dle žalovaného jeho nevhodné umístění v blízkosti domu. Dle prvostupňového orgánu nebylo poškození základů domu možno posoudit, ale přesto bylo možné dospět v řízení k jednoznačnému závěru o negativních vlivech stromu na okolí. Z dlouhodobé praxe správních orgánů je jim známo, že vzrostlé dřeviny umístěné tak blízko obytného domu působí negativními vlivy (zastínění, poškozování budovy větvemi či kořeny, hrozící pád větví). Při výšce stromu 18 m a šířce koruny 9 m je dle žalovaného jisté, že k negativním vlivům dochází a další jejich dokazování je zbytečné.
9. Žalovaný dále uvedl, že při dosažení většího vzrůstu negativní vlivy stromu převážily nad pozitivními. Strom roste uvnitř dvora a není viditelný z ulice, jeho estetické působení je tedy omezeno na obyvatele bytového domu a pokácením nevznikne žádná estetická újma veřejnosti.
10. Dále žalovaný uvedl, že žalobce byl vyrozuměn dne 5. 1. 2016 e-mailem o zahajovaném řízení. V tomto e-mailu byl vyzván, aby si domluvil termín pro seznámení s obsahem správního spisu. Tímto způsobem bylo tedy dle žalovaného naplněno právo žalobce na seznámení s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“). Tento neformální způsob jednání byl dohodnut mezi žalobcem a prvostupňovým orgánem při osobním jednání a byl uznáván a dodržován již od podání Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobcovi žádosti dle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody. Tato žádost byla podána žalobcem dne 26. 11. 2015. Od té doby vedl prvostupňový orgán přibližně 200 řízení o povolení kácení dřevin a přibližně do poloviny řízení se žalobce přihlásil. Termín místních šetření nebyl žalobci oznamován, neboť v rámci výše uvedeného osobního jednání žalobce uvedl, že obecně nemá zájem o účast na provádění tohoto důkazu. Dále žalovaný uvedl, že žalobce v rámci odvolání nenamítal poškození svých práv v důsledku neúčasti na místním šetření. Nevyčerpal tak dle názoru žalovaného své procesní možnosti v rámci správního řízení.

11. K námitce žalobce, že z žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak dospěl žalovaný k závěru, že odůvodnění prvostupňového orgánu je dostatečné, žalovaný uvedl, že v žalobou napadeném rozhodnutí je uvedeno, že stav stromu je popsán v protokolu z místního šetření. Na základě zjištění uvedených v tomto protokolu byl prvostupňovým orgánem posouzen funkční a estetický význam stromu a výsledek tohoto posouzení je rovněž v tomto protokolu uveden. Žalovaný neshledal rozpor mezi údaji o stromu uvedenými v protokolu a výsledným posouzením estetické a funkční hodnoty.
12. K popisu druhu pajasan žláznatý žalovaný uvedl, že skutečnost, že tento druh je invazivní dřevina, byla uvedena již v prvostupňovém rozhodnutí. Tato skutečnost však nebyla důvodem pro kácení stromu, pouze k ní bylo přihlédnuto při hodnocení funkční (konkrétně ekologické) hodnoty stromu.

Replika žalobce

13. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které zdůraznil, že uvedl konkrétní výhrady k proběhlému místnímu šetření již v odvolání. Žalovaný se s těmito výhradami vypořádal poukazem na skutečnost, že v obdobných případech bývá kácení stromů standardně povolováno. Tímto přístupem žalovaný popřel individuální charakter každého jednotlivého správního řízení. Žalobce uvedl, že žalovaný nekvantifikoval závažný důvod pro kácení dřeviny, ale ani jej jasně nestanovil.
14. Žalobce trval na tom, že nebyla vyhodnocena estetická a funkční hodnota stromu ani nebyl stanoven přezkoumatelným způsobem estetický a funkční význam dřeviny. Zdůraznil, že funkční význam je možno u dřeviny stanovit teprve po vyhodnocení, zda a nakolik strom plní následující funkce: biologickou, ekologickou, hygienickou a asanační, izolační, meliorační, mikroklimatickou, rekreační, naučnou a kulturní. Žádnou z uvedených funkcí správní orgány neposuzovaly.
15. Dále uvedl, že nebyl prokázán negativní vliv dřeviny na okolní stavby, když pajasan žláznatý je pro své neagresivní kořeny doporučován do zpevněných ploch. Uvedl rovněž, že případné suché větve nebyly důvodem k pokácení a bylo je možné odstranit v rámci běžné údržby. K nežádoucímu stínění dřevinou nemohlo docházet, neboť okna směřující do vnitrobloku nepatří obydleným bytovým jednotkám.
16. Žalobce zdůraznil, že žádná ústní dohoda o tom, že nepožaduje oznamování konání místních šetření, neexistovala.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

17. Osoba zúčastněná na řízení soudu sdělila, že na základě žalobou napadeného rozhodnutí byl pajasan pokácen a že k pokácení došlo dne 5. 12. 2016.

Posouzení věci soudem

18. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
19. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
20. Primárně se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti předmětného správního rozhodnutí. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu absence vyhodnocení estetické a funkční hodnoty dané dřeviny a nevypořádání se s důvody, které byly uváděny navrhovatelem jako důvody k pokácení. Z obsahu správního spisu vyplývá, že důvodem pro podání žádosti o povolení kácení dřeviny bylo její nevhodné vysazení, neboť ničí základy domu. V žalobou napadeném rozhodnutí bylo ve vztahu k těmto skutečnostem uvedeno: *„Důvodem ke kácení stromu je jeho nevhodné umístění ve vnitrobloku příliš blízko stavbám, které jsou poškozovány. Pajasan žláznatý je rychle rostoucí invazivní dřevina. Jeho stav je popsán v protokolu z místního šetření, strom roste velice blízko domu, větve zasahují do oken a fasády, na kmeni jsou patrné rány a polámané větve. Rozhodnutí, vydané magistrátem, je dostatečně podloženo zhodnocením estetického a funkčního významu dřeviny. ... Její zdravotní funkce je spíše negativní, vzhledem k obsahu jedovatých látek v kůře stromu a možnosti pylových alergií.“* Dle názoru soudu by takové odůvodnění bylo zcela nedostačující a nepřezkoumatelné. Na tomto místě soud uvádí, že prvostupňové a žalobou napadené rozhodnutí tvoří jeden celek. Proto se soud zabýval otázkou, zda prvostupňové rozhodnutí obsahuje podrobnější odůvodnění ve vztahu k výše uvedeným skutečnostem. V prvostupňovém rozhodnutí je pak uvedeno: *„Roste cca 2 m od domu v těsné blízkosti betonového tarasu. V jeho blízkosti se nachází další drobné stavby – cestičky, zídky, které jsou poškozeny jeho kořeny. Koruna dřeviny je vysoko nasazená, řídká, její habitus je poškozen polomem. Větve stromu zasahují až k oknům domu. Poškození základů domu nelze posoudit, je však zřejmé poškození betonového tarasu a betonech chodníků v blízkosti stromu. Estetická a funkční hodnota stromu je nízká. Jedná se o náhodně vyrostlou dřevinu, která nebyla v rámci pravidelné údržby včas odstraněna. Pajasan je velmi rychle rostoucí invazivní dřevina. Jeho rozšíření v intravilánu obce i v krajině je nežádoucí. Ekologická újma vzniklá pokácením dřeviny je tedy nízká.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

21. Z výše uvedeného vyplývá, že k samotnému důvodu, pro který bylo navrhováno pokácení stromu, správní orgán I. stupně pouze uvedl, že poškození základů domu nelze posoudit. Dále odůvodnění prvostupňového orgánu obsahuje shrnutí zjištění opatřených v rámci místního šetření (ohledání). Aniž by tato zjištění byla jakkoli hodnocena, dospěl správní orgán I. stupně k lakonickému závěru, že estetická a funkční hodnota stromu je nízká. Vzhledem ke skutečnosti, že absentuje jakékoliv hodnocení skutečností zjištěných v rámci místního šetření, je nutno uvedený závěr prvostupňového orgánu skutečně považovat za nepřezkoumatelný. Tento nedostatek neodstranil ani žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí. Za alespoň stručně odůvodněné lze považovat posouzení otázky ekologické újmy vzniklé pokácením stromu, kde je v rozhodnutí prvostupňového orgánu obsažena alespoň nějaká úvaha o úloze pajasanu v krajině. S ohledem na výše uvedené skutečnosti musí soud konstatovat, že žalobou napadené rozhodnutí je ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí.
22. Dále žalobce namítal, že žalovaný tvrdil, že na předmětném pozemku není dostatečný prostor k umístění náhradní výsadby a že v rámci vnitrobloku již je dostatečný počet vzrostlých dřevin, ačkoliv k těmto závěrům není žádný podklad ve správním spise. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že jediným podkladem, ze kterého by mohly uvedené skutečnosti vyplývat, je záznam z místního šetření, které bylo provedeno dne 26. 1. 2016. V uvedeném záznamu však nejsou obsaženy žádné skutečnosti týkající se velikosti prostoru k případné náhradní výsadbě a není tam rovněž žádná zmínka o počtu vzrostlých dřevin v rámci vnitrobloku. Nelze tedy než souhlasit s žalobcem, že výše uvedené závěry žalovaného nemají žádný podklad v obsahu správního spisu. V uvedené skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise.
23. S ohledem na výše zjištěnou nepřezkoumatelnost považoval soud za nadbytečné zabývat se otázkou posouzení, zda je pajasán žláznatý invazivním dřevinou a jaký má takové případné zjištění význam pro daný případ.
24. Dále žalobce namítal, že mu nebyla umožněna účast na místním šetření a nebyl ani vyrozuměn o jeho konání. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že zákon o ochraně přírody neobsahuje úpravu institutu místního šetření a samotný správní řád, který se jako procesní předpis na dané řízení vztahuje, rovněž žádnou procesní úpravu místního šetření neobsahuje. Nejblíže je svým charakterem úkonu, který dne 26. 1. 2016 učinil prvostupňový orgán, důkaz ohledáním upravený v § 54 správního řádu. I na tento důkaz se vztahuje úprava provádění dokazování obsažená v § 51 správního řádu, kde je v odst. 2 uvedeno, že o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování. V daném případě z obsahu správního spisu nevyplývá, že by se žalobce vzdal práva účasti při dokazování. K tvrzení žalovaného, že žalobce při ústním jednání uvedl, že nemá zájem účastnit se místních šetření, je nutno zdůraznit, že sám žalovaný uvedl, že o takovém sdělení neexistuje žádný písemný záznam. Vzdání se práva účasti na provádění dokazování do budoucna je natolik závažný procesní úkon, že jeho existence musí být řádně doložena ve správním spise. V daném případě žádný doklad o takovém úkonu ze strany žalobce ve správním spise založen není a žalovaný jej nepředložil ani jako přílohu svého vyjádření k žalobě. Je tedy nutno vycházet z premisy, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

se žalobce účasti při dokazování v daném řízení nevzdal. V daném případě je rovněž nepochybné, že ohledání stromu, který byl předmětem žádosti o povolení kácení, nebylo úkonem, u něhož by hrozilo nebezpečí z prodlení. V daném případě tedy žalobce měl být vyrozuměn včas o konání předmětného ohledání. Předložený správní spis neobsahuje žádné doklady, které by prokazovaly, že by účastníci řízení, a to ani ve vztahu k žadateli, byli vyrozuměni o konání ohledání. Žalovaný pak skutečnost, že o konání ohledání žalobce nevyrozuměl, nijak nerozporoval. V provedení dokazování ohledáním věci, aniž by žalobce jako jeden z účastníků byl o chystaném provedení ohledání včas vyrozuměn, spatřuje soud závažnou vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé (k obdobným závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 9. 2005, č. j. 5 As 38/2004-74, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 745/2006 – tento rozsudek se vztahoval k úpravě obsažené v zákoně č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ovšem vzhledem k prakticky totožné právní úpravě je plně aplikovatelný i na daný případ).

25. S ohledem na výše uvedené pochybení při provádění ohledání soud považuje za předčasné vyjadřovat se ke skutečnosti, že žalobce měl při ohledání provedeném mimo správní řízení dospět k jiným zjištěním než správní orgány.
26. Dále žalobce namítal, že nebyl řádně v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámen s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci samé. V ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce nebyl žadatelem, proto mu nemohlo být plně vyhověno, a ani se nevzdal práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Bylo tedy povinností správního orgánu dát žalobci možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalobci ze strany správních orgánů taková možnost byla dána. Za výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí nelze považovat sdělení obsažené v oznámení o zahájení řízení o povolení kácení zaslaném žalobci prostřednictvím e-mailu dne 5. 1. 2016, na které odkazoval žalovaný ve vyjádření k žalobě. V tomto sdělení je pouze uvedeno, že pokud se bude chtít žalobce seznámit s obsahem spisu, má si domluvit schůzku dopředu. V době předmětného sdělení správní orgán neměl shromážděny podklady k rozhodnutí ve věci (ohledání bylo provedeno až 26. 1. 2016) a v předmětném sdělení nebyla stanovena lhůta, do kdy tak má žalobce učinit, ani lhůta, kdy správní orgán předpokládá vydání rozhodnutí ve věci. Žádný další písemný kontakt mezi žalobcem a prvostupňovým orgánem před vydáním prvostupňového rozhodnutí z obsahu správního spisu nevyplývá. Na základě výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že ze strany prvostupňového správního orgánu došlo vůči žalobci k porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný pak toto pochybení nijak nenapravil. V této skutečnosti spatřuje soud závažnou vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.
27. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Současně zrušil i rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, ze dne 5. 2. 2016, č. j. OŽP/75720/K2015/7/Nov, neboť zmíněné vady řízení se vztahují i k tomuto rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a), b) a c), Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

§ 78 odst. 1 věty první a § 78 odst. 3 a 4 s. ř. s.]. V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.

28. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 13 200 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupkyně žalobce JUDr. Petry Humlíčkové, Ph.D., po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d); podání repliky – § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu]. Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení žalobci za vyjádření k reakci Ministerstva životního prostředí na podnět k přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí, neboť se nejednalo o úkon vztahující se k danému soudnímu řízení. Proto náklady na tento úkon nepovažoval soud za účelně vynaložené náklady v předmětném řízení.
29. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobě zúčastněné na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015-9, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49, vše dostupné na www.nssoud.cz) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. prosince 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)